

Câu chuyện phiên bản i của Việt Nam sau 35 năm

Tác Giả: Andrew Lâm/New America Media
Thứ Sáu, 30 Tháng 4 Năm 2010 15:51

HÀ NỘI, Việt Nam: Tác giả một bài báo đưa ra phỏng vấn độc đáo nói lên thực tế: “Biến pháp chủ yếu nhất là dùng tình yêu.”

Bài báo đó nói về các hoạt động buôn lậu phụ nữ và trẻ em dọc biên giới Việt Nam và Trung Quốc.

Một phụ nữ gánh hàng rong đi ngang qua một cửa hàng thời trang tại Hà Nội. (Hình: Hoàng Đình Nam/AFP/Getty Images)

Một trong những “biến pháp yêu thương” xảy ra như thế này: Một người đàn ông thành phố đã đi một phần nửa trời nông thôn, sau đó mang cô qua biên giới Trung Quốc sau đám cưới. Khi họ tới nơi, tuấn trắng mướt trở thành một cuộc buôn bán nô lệ: Chú rể bán cô dâu ngay thời khắc mà mình cho một nhà chứa, sau đó lại ngả chuồn một.

Hay đó có thể là “biến pháp yêu cầu gia đình ruột thịt.” Bà cụ nghèo túng có một ông chồng nông dân chết vì tai nạn, quyết định bán con của mình. Người con gái nghĩ rằng cô đã đi mua sắm ở Trung Quốc để mua quần áo mới. Nhưng hóa ra cô đã gặp phải một căn ác mộng. Người thiêu n đã bị bán cho một nhà chứa và cuối cùng bị bán cho một ông già để làm vợ .

Trong cả 2 trường hợp, các nạn nhân đều đã bị tình yêu thương và lòng trung thành làm hại. Đó là vấn đề, để tài chính quyết định cuộc sống của họ, chính vì vậy, là sự phẫn nộ.

Nhưng sự phẫn nộ không đến gần là câu chuyện của các phụ nữ và trẻ em bị bán, đã trở thành một đề tài nhức nhối. Với một ý nghĩa nào đó, vấn đề này đã trở thành câu chuyện của chính nước Việt Nam. Các triệu chứng về suy, các thu nhập đã bị mất đi, các cuộc chiến tranh xảy ra và nhu cầu sống và miễn phí tàn phá, nhưng chính của việc bị lừa dối, bị phẫn nộ và vấn đề tiếp tục diễn ra trong lịch sử của quốc gia này.

Có một nhu cầu lớn về phẫn nộ. Ba mươi lăm năm trước, quân đội VNCH đã bị Mỹ bắt r. Đến thời kỳ cuối của chiến tranh, một người lính chỉ còn được trang bị vài viên đạn trong khi hàng đoàn xe tăng của CSBV tiến vào miền Nam.

Nhưng sự phẫn nộ không nhất thiết chỉ xảy ra với những người thua cuộc chiến. Nó còn diễn ra một cách mà sâu sắc hơn với những người đáng lẽ là người chiến thắng. Việt Cộng, những người lính du kích của Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng miền Nam, đã nhanh chóng nhận ra rằng họ không thể chiến thắng khi Sài Gòn thất thủ. Chỉ trong vòng vài tháng, các đơn vị của họ bị giải thể hoặc hợp nhất theo lệnh của Hà Nội. Các lãnh đạo người Nam bị buộc phải nghỉ hưu. Mặc dù, trong tất cả các phe phái, họ phải chịu những vong cao nhất. Việt Cộng thay họ bị một quy định mới và cuối cùng phải chịu sự lãnh đạo của Bắc Việt.

Nhưng chính nhu cầu của CSBV cũng không thoát khỏi bị phẫn nộ. Một trong số nhà bất đồng chính kiến nổi tiếng sống lưu vong là đại tá Bùi Tín, một sĩ quan cao cấp nhất của Hà Nội đã tiến vào Sài Gòn vào thời gian cuối của chiến tranh để tiếp thu miền Nam chính thức đầu hàng. Ông Tín, cuối cùng, gần một thập niên sau, đã chuyển trốn sang Pháp.

Nguyên nhân là vì ông bắt đầu nghĩ về chính nghĩa Cộng Sản thời bình, trong đó các trại “cải tạo” và vùng “kinh tế mới” đã được tạo ra để trừng phạt dân miền Nam. Muốn và thuyết nhân đã thất

m ng trên bi n kh i. Đó không ph i là nh ng gì ông mong đ i khi B c Vi t c g ng “gi i phóng” mi n Nam kh i ng i M trong th i k chi n tranh.

Các tác ph m c a ông Tín, “Theo chân H Chí Minh: H i ký c a m t ng i B c Vi t,” và “T k thù v i b n bè: Quan ni m c a B c Vi t v chi n tranh,” đã tr thành m t i ch ng m nh m tr c s tham nhữg và s ng o m n, đi cùng v i m t kh n c u thi t tha cho n n dân ch .

Và ngay c ông H Chí Minh, ng i cha già c a ch nghĩa C ng S n Vi t Nam, cu i cùng cũng không tránh đ c b ph n b i. Theo m t s ng i ngu n tin n i b trong đ ng, m y năm cu i đ i, ông H Chí Minh cũng đã b c m c t i gia, ng i yêu c a ông b gi t và các con c a ông b b t đi. Đó là đi u nhà văn D ng Thu H ng, hi n đang s ng l u vong, đã vi t trong tác ph m m i nh t c a bà, “Au Zenith,” m t tác ph m đ a trên l ch s ch a đ c công b v nh ng năm cu i c a H Chí Minh.

Nhà văn D ng Thu H ng đã bi t rõ t ng t n s ph n b i. T ng là đoàn viên Thanh Niên C ng S n, sau đó, bà đã b c m c t i gia vì nh ng tác ph m c a bà đã ch trích ch nghĩa xã h i, đ c bi t là tác ph m “Thiên đ ng mù” (Paradise of the Blind). Gi i lãnh đ o nhà n c g i bà là “ng i đàn bà ph n b i b n th u.”

Vi t Nam trong th i hi n t i là m t Vi t Nam đang n m cu i ch đ chuyên ch Orwell, nh i i tác ph m “Tr i chăn nuôi” (Animal Farm), n i “t t c m i loài thú v t đ u bình đ ng nh ng m t s loài i i bình đ ng h n các loài khác.” N n tham nhữg lan tràn, và theo t p chí m ng Asia Times Online, “các cu c sang nh ng đ t đại đã tr thành v n đ quan tr ng t i Vi t Nam. M t s nhà quan sát đ đoán r ng, gi ng nh Trung Qu c, qu c h u hóa đ t đại đáng ng có th đ n t i s b t n xã h i ph bi n và làm cho s phát tri n kinh t xã h i đi tr ch h ng.”

Khi ch nghĩa Mác Lênin v n còn đ c d y trong các tr ng h c, nh ng ng i nông dân nghèo v n th ng b l y m t đ t đại b ng m t s ti n b i th ng ít i đ các đ i gia và nh ng ng i có th l c có th có nh ng s n gôn. Trong khi nh ng ph n và tr em nghèo t i nông thôn hi n tr thành m t th hàng hóa đ c đem bán qua biên gi i, th ng nh ng v i s giúp đ c a các quan ch c đ a ph ng, thành ph t a sáng v i s giàu có m i và nh ng tòa nhà ch c tr i v n t p t c m c lên nh n m.

M t ng i th ng không ph i nhìn xa cũng th y đi u này t i Sài Gòn. Nh ng t m bi n qu ng

cáo cho chiếc hoa Chanel và túi xách Versace nay đã làm lu mờ tất cả các biểu tượng của chủ nghĩa Cộng Sản cũ mà dân và thiên đường xã hội chủ nghĩa. Các phòng “massage” được xây bằng đá cẩm thạch từ vùng Hồ Chí Minh bằng phẳng đi tới trung tâm thành phố Sài Gòn, mà tất cả thành phố đã được đổi bằng tên nhà lãnh đạo khét khét.

Trong một thị trấn nhỏ ở phía đông nam của Sài Gòn, thị trấn nhà hàng 3 sao sang trọng có tên là “Cham Charm,” được xây dựng giống như là đền Angkor với đá hoa cẩm thạch đen và những cây xương rồng bên cầu thang trên trần, có một số xe Mercedes và Lexus, và một chiếc Ferrari và một hay 2 chiếc Rolls Royce để trưng bày với nhiếp ảnh viên chụp ảnh vào.

Đó là quang cảnh buổi tiệc sinh nhật của ca sĩ nổi tiếng Hồng Nhung và những người bạn giàu có của cô, phần lớn đều có dính líu với chế độ hiện nay, đã được ra mắt trước tiệc riêng cho cô. Rượu champagne phun trào, rượu được rót ra và hào, sushi và tôm hùm được phục vụ cho 350 người khách được mời. Có lúc, ca sĩ Hồng Nhung gọi “những người bạn” của cô lên sân khấu. Nhiếp ảnh viên trong số họ hiện không phải là tri thức phú thì cũng lấy tri thức phú. Họ cùng nhau hát những bài hát Cộng Sản. Trong khi những người phục vụ đeo khăn ướt rót champagne, máy chiếu quay lại quá khứ của Hồng Nhung: Một thiếp niên trong phòng của Cộng Sản đang hát. Tất nhiên, không ai hát những bài hát về sự phồn thịnh và thịnh vượng, những người có thể có thể sống mà mai bằng thừa bằng.

Cách không xa buổi hôm nay, một nhà sĩ giả trong căn hầm xiêu vẹo nói một cách mỉa mai: “Xã Hội Chủ Nghĩa đã trở thành Cộng Hội Chủ Nghĩa.” Ông đã từng quen Bác Hồ và trung thành phục vụ những hiện nay, khi sức khỏe đã tàn phai, trở thành một nhà phê bình chế độ Hà Nội. Ông được mời đầu khố vì 3 năm trước Việt Nam đã nhượng đất đai biên giới phía Bắc cho Trung Quốc và ký một hiệp định nhượng thị trường khai thác bauxite ở tỉnh Lâm Đồng, một cao nguyên xanh tươi, phá hủy hệ sinh thái.

Đáng lo ngại hơn, quân đội Trung Sa đang còn tranh chấp đã rơi vào tay Trung Quốc, làm cho vùng biên của Việt Nam đối với Trung Quốc trở nên trống rỗng. Một số cuộc biểu tình hiếm hoi của quân chúng đã diễn ra nhưng vô ích. “Các quan chức chính phủ đã hứa rằng tất cả lỗi,” nhà sĩ giả quan sát. “Tất cả họ đều cúi đầu vì tiền. Tôi muốn quân phục và xương được biểu tình. Tôi thấy buồn khi thấy chính phủ là đối tượng của dân năm này qua năm khác. Nếu họ muốn hiện tại cho Trung Quốc, đó chính là bán máu của người dân.”

Đầu đó có thể gọi thích được thì sao, trong một thế giới mà khu vực hiện “kim tiền là vinh quang,” và đạo đức bị phá vỡ, trẻ em có thể bị chính mẹ ruột của mình bán, những người và bị chính

Câu chuyện phẫn nộ của Việt Nam sau 35 năm

Tác Giả: Andrew Lâm/New America Media
Thứ Sáu, 30 Tháng 4 Năm 2010 15:51

chúng mình bán, những vùng đất quý báu, thậm chí máu của những người hy sinh, đã bị chính quyền bán đi.

Việt Nam có thể trở thành một thế giới, trong đó những người vốn giữ nguyên đạo đức cũ phải gánh chịu đau khổ như những người. Cô gái bị mua ruốt bán, khi được cứu thoát, nói rằng cô không hận mẹ. Cô nói với những nhân viên xã hội là cô sẵn sàng hy sinh cho gia đình. Và người như cô sẽ già yếu nhanh, đã từng là một người lý tưởng, đang phải khóc trong từng giọt nước. Và những nhà bất động sản chính kiến lưu vong đang đổi theo một Việt Nam bị vắt kiệt nuôi chết.

Mọi thứ đang đổ xô về phía trước với một tốc độ chóng mặt. Bởi vì để tồn tại được ở Việt Nam, cũng như một luật lệ và đất đai, mọi người phải trở về hốt và chính mình đã phải chịu sự phân biệt trong quá khứ. (H.N.)

Andrew Lâm/New America Media

Hồng Nguyễn (chuyện người)